

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΟΡΓΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ

Δεν έχουν τελειωμό τα μαρτύρια των Αυτοχθόνων από λευκούς

Οπως έγραψε χθες «Ο Κόσμος», το αξιόλογο τηλεοπτικό πρόγραμμα επικαιρότητας στο ABC «Four Corners» εξασφάλισε την αποκλειστικότητα σε βίντεο που καταγράφουν τις αθλιότητες αστυνομικών στην Βόρεια Επικράτεια. Βλέπουμε αστυνομικούς να βασανίζουν νεαρούς Αμπορίτζι με δακρυγόνα και να τους κακοποιούν βάνουσα. Φρικιαστικές εικόνες που είδε ο πρωθυπουργός, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, εξοργίστηκε και διέταξε να συσταθεί εκ των πραγμάτων ανεξάρτητη επιτροπή (Royal Commission), η οποία θα εξετάσει σε βάθος την κακομεταχείριση νεαρών σε κέντρο κράτησης στο Ντάργουιν.

Την οργή του εξέφρασε και ο Chief Minister της Βόρειας Επικράτειας, Adam Giles, για την κακοποίηση νεαρών Αμπορίτζι και ζήτησε την έρευνα σε βάθος για την απάνθρωπη συμπεριφορά αστυνομικών.

Αν και χειροκροτώ απερίφραστα την παρέμβαση τού κ. Τέρνμπουλ, άποψή μου είναι ότι, όπως με την σεξουαλική κακοποίηση παιδιών από καθολικούς ιερείς, οι κυβερνήσεις στην Αυστραλία αργούν ν' αντιμετωπίσουν αποφασιστικά τα εγκλήματα κυρίως εναντίον νεαρών από άτομα που υποτίθεται ότι προστατεύουν τα παιδιά και την κοινωνία γενικότερα. Ομως, υπεύθυνοι δεν είναι μόνο οι πολιτικοί, αλλά και οι ηγέτες των ένοχων φορέων, όπως η Καθολική Εκκλησία και οι ανώτατοι αξιωματικοί της Αστυνο-

μίας, που αντί να τιμωρήσουν τους ένοχους, προσπαθούν να καλύψουν τα εγκλήματά τους. Ο πρώην αρχηγός της Αστυνομίας στη Βόρεια Επικράτεια προσπάθησε να αθώσει τους ένοχους αστυνομικούς με ψευδείς ισχυρισμούς για τη δήθεν ενοχή των νεαρών προκλητικών Αμπορίτζι, αλλά θα ήθελα να ρωτήσω και τους Αμπορίτζι ηγέτες που υπηρετούν σε κυβερνητικές επιτροπές για θέματα Αυτοχθόνων, πώς είναι δυνατόν να μη γνώριζαν την αποκρουστική κατάσταση στο κέντρο κράτησης που απεκάλυψε το ABC; Εκείνο που έχει σημασία, πάντως, είναι η υποκρισία των λευκών σήμερα που λένε κλαψιάρικα «εμείς δεν φταίμε για τα εγκλήματα των προγόνων μας εναντίον των Αυτοχθόνων και γιατί να ζητήσουμε συγνώμη», ενώ αυτά τα εγκλήματα συνεχίζονται μέχρι σήμερα και όχι μόνο στις φυλακές, όπου αυτοκτονούν αυτόχθονες κρατούμενοι.

Πριν μερικές μέρες είδα ένα ντοκιμαντέρ για τις συνθήκες που ζουν Αυτόχθονες σε ένα χωριό στη Βόρεια Αυστραλία και έφριξα, γιατί τα σκυλιά στα σπίτια μας ζουν πολύ καλύτερα. Απίστευτη φτώχεια, «δέκα νομά σ' ένα δωμά», όπως τραγουδάει ο Νταλάρας, παρόλο που οι φορολογούμενοι πληρώνουν δισεκατομμύρια δολάρια για την ευημερία των Αυτοχθόνων. Πού πάνε όλα τα λεφτά και σε ποιούς δεν γνωρίζω, αλλά ασφαλώς δεν πάνε σ' αυτούς που τα έχουν ανάγκη. Δεν θα πω ότι οι Αυτόχθονες είναι αγγελοῦδια γιατί

δεν είμαι βλάκας, αλλά ποιός τούς συντηρεί σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης με ναρκωτικά, οιοιπνεματώδη και ανεργία; Οι Αυτόχθονες δικαιολογημένα αντιπαθούν τους λευκούς βασανιστές τους και δεν δέχονται να προσαρμοστούν στον τρόπο ζωής μας που προσπαθούμε να τους επιβάλουμε με λευκούς κοινωνικούς λειτουργούς και δασκάλους. Αλλά αν πραγματικά μάς ενδιέφερε η ευημερία τους, θα εκπαιδεύαμε εκατοντάδες Αυτόχθονες κοινωνικούς λειτουργούς και εκπαιδευτικούς για να αναλάβουν αυτοί την ευθύνη.

Εξάλλου η αργία είναι μήτηρ πάσης κακίας και θα έπρεπε προ πολλού να απασχολούμε τους Αυτόχθονες σε καθήκοντα που είναι ειδικευμένοι γύρω από τη φύση, αντί να σπαταλούν το χρόνο τους με τα ναρκωτικά, τα οιοιπνεματώδη και το τζόγο, με αποτέλεσμα την έξαρση στην ενδοοικογενειακή βία, την παιδική κακοποίηση και μικροεγκλήματα.

Οι Αυτόχθονες στην Αυστραλία είναι οι πιο αδικημένοι στον κόσμο, αφενός επειδή ποτέ δεν διεκδίκησαν τα δικαιώματά τους, όπως στη Νέα Ζηλανδία, την Αμερική και τον Καναδά, αλλά και επειδή ποτέ δεν είχαν ηγέτες περιωπής έτοιμους να συγκρουστούν με το λευκό κατεστημένο, ενώ ο αυστραλιανός λαός στην πλειοψηφία του υποστηρίζει τούς Αυτόχθονες και αγανακτεί για τη θλιβερή κατάσταση της ύπαρξής τους.

«Ταξιδεύω με ένα μολύβι στο χέρι»

«Ο Κόσμος» μπορεί να καυχηθεί πολλές πρωτοβουλίες και επιτεύγματα στα 34 χρόνια που κυκλοφορεί, όμως δεν μπορώ να κρύψω την υπερηφάνεια μου για το τελευταίο του επίτευγμα, μια πρωτοβουλία με ιστορική σημασία που οφείλεται στην συνεργασία μας με το Ελληνικό Κέντρο Προνοίας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής. Πρόκειται για το πρόγραμμα «Ταξιδεύω με ένα μολύβι στο χέρι» που εποπτεύουν ο υπεύθυνος ύλης της εφημερίδας μας, Γιάννης Δραμιτινός και η ψυχολόγος, κα Μαρία Πετροχειλού από το Κέντρο Προνοίας, που ενθαρρύνουν ηλικιωμένους συμπάροικους να γράψουν την ιστορία της ζωής τους στην Ελλάδα και Αυστραλία. Η εφημερίδα μας άρχισε ήδη να δημοσιεύει τις ιστορίες συμπαροίκων και την περασμένη Παρασκευή αφιερώσαμε ένα τετρασέλιδο για τα κείμενα με φωτογραφίες τού κ. Γιάννη Δήμου και της κας Ελένης Αποστολοπούλου. Πρόκειται για εντυπωσιακά κείμενα που κρατούν αδιάπτωτο το ενδιαφέρον τού αναγνώστη με ένα ηχηρό ταλέντο γραφής που συγκινεί.

Το «Ταξιδεύω με ένα μολύβι στο χέρι» δεν είναι απλώς αναμνήσεις μεταναστών, αλλά το προσωπικό ημερολόγιο ανθρώπων που είναι διατεθειμένοι να το μοιραστούν και γι' αυτό θα έχει ιδιαίτερη σημασία για τον ιστορικό τού μέλλοντος, που θα μελετήσει σε βάθος την ιστορία της μετανάστευσης των Ελλήνων στην Αυστραλία. Συχαρητήρια στην κα Μαρία Πετροχειλού και το Κέντρο Προνοίας, αλλά και στον ακούραστο συνάδελφο, Γιάννη Δραμιτινό, για την πρωτοβουλία τους που θα συνεχίσει να προβάλλει «Ο Κόσμος».

Πόσο κοστίζουν οι συντάξεις στο εξωτερικό

Ο αριθμός των Αυστραλών που πληρώνονται τις συντάξεις τους στο εξωτερικό έχει τριπλασιαστεί τα τελευταία 20 χρόνια και το κόστος τους έχει πλησιάσει τα \$800 εκατομμύρια το χρόνο. Τη σύνταξη γήρατος εισπράτουν 81.000 άτομα και την σύνταξη αναπηρίας 6500 άτομα που ζουν στην Πορτογαλία, την Ιρλανδία, την Ελλάδα και Ισπανία.

Στην Ιταλία ζούσαν το 2013 περισσότεροι από 17.000 με την εισπράξη γήρατος και αναπηρίας από την Αυστραλία, στην Ελλάδα 13.500, στην Ισπανία 4328 και 2200 στη Μεγάλη Βρετανία.

Το 1993 ζούσαν στο εξωτερικό 23.000 συνταξιούχοι και 8.446 με τη σύνταξη αναπηρίας, ενώ το 2013 ζούσαν στο εξωτερικό συνολικά 87.791 συνταξιούχοι.

Υπενθυμίζω πως για να πληρωθεί κάποιος τη σύνταξη στο εξωτερικό θα πρέπει να έχει εργαστεί τουλάχιστον 35 χρόνια στην Αυστραλία και πως η ομοσπονδιακή κυβέρνηση είχε προσπαθήσει να περιορίσει το κόστος των συντάξεων που πληρώνονται στο εξωτερικό, αλλά το απέρριψαν οι Εργατικοί και τα άλλα κόμματα στη Γερουσία.

Μετεκλογικά

Αν και συμφωνώ με τις πρώτες αποφάσεις τού πρωθυπουργού, Μάλκολμ Τέρνμπουλ, όσον αφορά στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας που είναι πολύ διαφορετική από την πόλιτική τού Τόνι Αμποτ και την αποφασιστική παρέμβασή του για το αίσχος της κακοποίησης νεαρών

Αυτοχθόνων, έχω τις επιφυλάξεις μου για την οικονομική πολιτική που θ' ακολουθήσει, εφόσον το οικονομικό επιτελείο απαρτίζουν πάλι ο Σκοτ Μόρισον και ο Ματίας Κόρμαν.

Ευτυχώς, στη Γερουσία θα τα βρει μπαστούνια η κυβέρνηση αν συνεχίσει να καταδιώκει τους εργαζόμενους, τους μικροεισοδηματίες και συνταξιούχους για να βρει τα \$50 δις που χρειάζεται για να γεμίσει με δολάρια τις τσέπες των μεγάλων εταιρειών, των ξένων επενδυτών και των κροίσων. Μάλιστα, θα κάνω την πρόβλεψη πως αν ο κ. Τέρνμπουλ δεν θα μπορέσει να κυβερνήσει αν δεν βάλει φρένο στο δίδυμο Μόρισον και Κόρμαν, με συνέπεια να πάμε πάλι σε εκλογές, ή να τον αντικαταστήσουν οι συντηρητικοί που τον περιμένουν στην γωνία.

Οι πρόσφατες εκλογές έδειξαν πως οι πολίτες έχουν απορρίψει τις κυβερνητικές πολιτικές και η νίκη στις εκλογές ήταν τόσο μικρή, που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί συμπτωματική, αφού το αποτέλεσμα έκριναν μια χούφτα ψήφοι.